

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliorvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Ab anno MCXVIII. ad annum MCLXXIX.

Parisiis, 1644

De Raptoribvs Ecclesiarvm & violatoribus: quando etiam post peractam poenitentiam neganda sepultura ecclesiastica, nisi satisdent de anno restituendo.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15588

ANNO CHRISTI 1179. DE RAPTORIBVS, ET ECCLESIARVM PARS XXXIV.

VIOLATORIBVS, ET QUANDO POST PERACTAM
pœnitentiam sit neganda sepultura ecclesiastica, nisi
satisfident de damno restituendo.

CAP. I.

Eugenius tertius vniuerso clero.

SUPER eo quod de raptoribus ecclesiarum, atque presbyteris, qui pœnitentiam eis iniungere, & oblationes eorum contra statutum nostrum suscipere attentauerint, a nobis communi deliberatione statutum cum fratribus nostris statuimus, & constitutionem ipsam, sanctorum patrum vestigia subsequentes, auctoritate Dei & sanctorum apostolorum Petri & Pauli pariter confirmamus, statuentes, vt quicumque ex his raptoribus, qui in vrbe diabolo suggerente violenter surrexerint, in rapina, siue in ecclesiarum violatione manifeste est deprehensus, vel amodo fuerit, nisi ablata prius restituat, si poterit, vel emendandi plenam securitatem fecerit, pœnitentiæ beneficium ei penitus denegent: si vero vsque ad obitum, quod absit, in sua contumacia durauerit, & in extremis positus, pœnitentiæ remedium humiliter postulauerit, si emendationem vel emendandi securitatem præstiterit, ac fideiussores, qui ablata restituere debeant, idoneos dederit, ei pœnitentia & ecclesiastica sepultura concedatur. Qui autem in sanitate obstinata mente non pœnituerit, vel emendauerit, & in morte securitatem ac fideiussores, sicut diximus, præstare nequiuert, solennitas pœnitentiæ parum prodesse (sicut credimus) videtur: sed viaticum non negetur, ita tamen, vt nullus clericorum sepulturæ illius intersit, nec eius eleemosynam accipere præsumat. Quod si qui presbyterorum vel clericorum contra statutum nostrum in vita vel in morte pœnitentias dare, aut sepulturæ illorum interesse, vel eorum eleemosynas accipere attentauerint, seu huiusmodi rapinæ participes inuenti fuerint, ordinis sui damnum irrecuperabiliter patiantur, & beneficio ecclesiastico careant.

CAP. II.

Alexander III. Claromontano episcopo.

Literis tuis quas I. lator presentium exhibuerat, continebatur, quod cum pater eius multis fuisset criminibus irretitus, qui per appositionem ignis, ecclesiarum incendium diabolo suggerente commiserat: tandem in vltima ægritudine constitutus, se confessus est peccatorem, & accepta pœnitentia de commissis, per manum capellani sui fuit a sententia anathematis absolutus: sed moriens, ecclesiasticam sepulturam nequiuit habere. Quapropter si ita res se habet, fraternitati tuæ, &c. quatenus corpus eiusdem patris I. supradicti, appellatione cessante, facias in cœmeterio sepeliri, & heredes eius moneas & compellas, vt his quibus ille per incendium vel alio modo damna contra iustitiam irrogauit, iuxta suas facultates condigne satisficiant, vt sic a peccato valeat liberari.

Idem ex Concilio Turonensi.

Fures & latrones si in furando vel in prædando occiduntur, visum est pro eis non orandum: & si comprehensi & vulnerati fuerint, & presbytero vel diacono confessi fuerint, communionem eis non denegamus.

CAP. III.

Item Alexander tertius Lucensi episcopo.

De secunda vero quæstione, hoc tuam discretionem tenere volumus, quod propinqui eius, quem pro manifestis excessibus, videlicet homicidio, incendio, violenta manuum iniectio in clericos, in violatione multarum ecclesiarum & incestu, vinculo excommunicationis adstringis, monendi sunt vt pro eis satisfactionem exhibeant: quod si fecerint, quia laborans in extremis, præstito iuramento, per presbyterum * tenuerit ab excommunicationis sententia relaxari, in cœmeterio poterit sepeliri. Si autem propinqui sui tuis acquiescere monitis contradixerint, quia iam non est purgatum peccatum, defuncto neganda est ecclesiastica sepultura.

DE